

[Veistrup.]

beskatning eller om Ophævelse af den Skattelettelse, der blev gennemført i 1927, og dertil siger man, at det er urimeligt, ja, fra konservativ Side siger man oven i Købet, at det er umoralsk, og naar vi saa kommer til Renteskatten, er det umuligt, at den kan finde Naade for disse Partiers Øjne. En saadan Stilling er fuldkommen urimelig, og den højtærede Finansminister har fuldkommen Ret, naar han siger, at Oppositionen stiller sig ganske afvisende overfor, hvad det er nødvendigt at gennemføre for overhovedet at skaffe Balance paa Statens Budget, til Trods for at man dog skulde mene, at ingen i dette Land kan tro, at det vil være forsvarligt ikke at afskaffe det Underskud, der er paa Statens Budget. Hvis man endda fra den Side kunde to sine Hænder og sige: Vi har ikke noget som helst Ansvar med Hensyn til de finansielle Forhold, men de Herrer maa erindre, at de har stemt for den Finanslov, der foreligger, de Herrer maa erindre, at det, som har frembragt Underskuddet, er først og fremmest dette, at man er gaaet med til at følge den engelske Sterling i dens Nedgang, og der er ingen, som har været mere ivrig til at kræve dette end Partiet Venstre. Men hvorledes man saa Gang paa Gang kan stille sig paa den Maade, som man gør, efter at have stemt for den Finanslov, vi lever under i Øjeblikket, og efter at have stillet Krav om at følge Sterling i dens Nedgang, hvorved der er fremkommet det Underskud i Finanserne, som findes i Øjeblikket, det begriber jeg ikke. Hvorledes kan man da den ene Gang efter den anden afvise de Forslag, der kommer fra Regeringens Side, og sige: dem kan vi ikke have med at gøre?

Mit Parti er villigt til at være medvirkende til at gennemføre de Forslag, der foreligger, ud fra den Betragtning, som jeg tidligere har givet Udtryk, at de Mennesker, som sidder med Formuer her i Landet, ogsaa har Forpligtelser overfor det Samfund, de tilhører, endogsaa i betydelig større Udstrækning under saa vanskelige Forhold som de nuværende end under normale Forhold. Og jeg forstaaer Oppositionen saa meget mindre, som Venstre altid har hævdet, at Formueejerne havde større Forpligtelse til at svare Skat end andre Borgere i Samfundet. Det fandt sit Udtryk i 1903, da man gennemførte den saakaldte Kildeartsbeskatning og sagde: de Mennesker, der har Indtægt af Kapital, skal betale forholdsvis større Skat af denne Kapital, end der betales af andre Indtægter. Men den

højtærede Finansminister har Ret i, at det, der her foregaar, er en Afvisning af Forslagene. Man ønsker ikke at være med til at fremskaffe den Balance paa vort Statsbudget, som man — efter Sigende i alt Fald — fra alle Sider er enig om er nødvendig.

Jeg anbefaler Lovforslagene til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Finansministeren (Bramsnoes): Jeg takker Ordførerne for det socialdemokratiske Parti og for det radikale Venstre for deres Tilslutning til Forslagene. De to ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti har indtaget en afvisende Stilling overfor Forslagene, og det betyder jo, at man stiller sig afvisende overfor Spørgsmaalet om at faa Balance i Statens Budget.

Det er der for saa vidt ikke noget at gøre ved, men det forekommer mig dog at være for negativt et Standpunkt at indtage. Der har jo ikke fra nogen af disse Sider været antydning, hvad man vilde sætte i Stedet, naar man modsætter sig disse Love. Ja, fra konservativ Side siger man, at man i Folketinget har antydning en hel Række nye Toldforanstaltninger. Jeg vil dog tro, at det ikke er muligt rent praktisk at gennemføre saa mange Toldforanstaltninger — selv om man vilde følge de Konservative —, at det gav de Indtægter, der her er Tale om. Man er ude paa en utopisk Grund, naar man taler om den Slags Ting. Man viser kun Spørgsmaalene fra sig og bliver fri for at tage Stilling til dem. Men for øvrigt vilde det være den største Letsindighed, som en Rigsdag kunde indlade sig paa, hvis den gjorde den efter min Mening store handelspolitiske Dumhed, som det i Øjeblikket vilde være at følge de Konservative paa deres Toldvej. Det vilde være den uklogeste Handling, handelspolitisk set, som man kunde foretage. Det er jo saadan med de Konservative, at for dem er Spørgsmaalet om Told ikke et Opportunitetsspørgsmaal, det er ikke Spørgsmaal om at gøre dette eller hint i en given Situation og gøre det paa en bestemt Maade, men altid, i enhver Situation, ved enhver given Lejlighed tales og arbejdes der for Told som et Princip. Det er en kortsynet Politik, og jeg tror ikke, at det konservative Parti selv skulde ønske, at der forelaa Mulighed i Rigsdagen for Gennemførelsen af en saadan Politik. Men det gør der jo heller ikke. Man ved fra konservativ Side, at der ikke foreligger nogen Mulighed derfor, og derfor er det i Virkeligheden heller ikke nogen Erstatning for det, der her er foreslaaet.